

JURYSTA (13) *sb m*

Zawsze -ri-.

sg N jurysta (1). $\diamond$ *G* jurysty (2). $\diamond$ *A* jurystę (1). $\diamond$ *pl N* jurystowie (4). $\diamond$ *G* jurystów (4). $\diamond$ (*lat.*) *pl N* iuristae (1).

Sł stp brak, Cn s.v. termin szkolny u gramatyków, Linde XVII – XVIII w.

Prawnik, znawca prawa, człowiek poświęcający się zawodowi prawniczemu; sędzia, adwokat, rejent (13): OrzRozm S2v; GórnRozm B2v; Przetóż znamy siła Iuristów, co vmieią práwá, łtátuty, á przedsię tēpi łá do pińania práwnych poštepków. SarnStat *5v, *6v, *7v, 530, 1264.

Wyrażenia: »młody (*a.* młodszy) jurysta« (2): y z pozwów łámych mądrze pińanych punctatá obaczywáiąc, zwyczaj młody Iuristá moze brác, gdy ie łobie będzie łpifował *SarnStat* 1267, 758.

»uczony jurysta« (1): Dyłkurfy vczónych Iuristów *SarnStat* 101.

Zestawienie: »Jurysta Polski« = *tytuł dzieła* (1): Ktorem práwem Spiłka ziemiá do Królestwá nalezy, z tego opińania Iuristy Polłkięgo wyrozumięsz. *SarnStat* 1219.

Szeregi: »nie jurysta ni prokurator« (1): Nie naydziełz tám Iuristy ni Prokuratorá/ Dziłia mušifz záplácic coš obiecał wczorá. *RejZwierc* 242.

»jurysta i sędzia« (1): y tēn wykład Skártebelá rad wiem od ciebie/ iáko łłufzny y prawdziwy/ ktory pierwey rozmáicie/ y nie ku rzezy *iuristowie* y łędziowie náłzy wykłádáli. *GórnRozm* B2v.

JW